

til Gjenstand for en temmelig lang Dntale, bemærke, at vi i den gjældende Lovgivning have forefundet to Benævnelser paa een og samme Person; den ene var, som det ærede Medlem for Holbø Amtis 4de Valgfreds (Jespersen) meget rigtigt bemærkede, „Forligelsescommissarius“, som i daglig Tale hedder „Forligelsescommissair“, og den anden „Freds-mægler“. Vi have valgt dette simple, korte og danske Ord istedetfor det vidtløftige og fremmede, og have vi gjort Uret heri, maae de ærede Medlemmer til 3die Behandling stille et Forslag, hvorved dette Ord kan udgaae, og det andet komme istedet derfor. Jeg er enig med det ærede Medlem for Maribo Amtis 3die Valgfreds i, at Forligelsescommissioen er et meget stygt Ord, og et Ord, som jeg ogsaa gjerne vilde undgaae, men da det er i Overeensstemmelse med Forligslovgivningen for Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, hvor netop dette Udtryk findes, og vi stræbe efter at faae den samme Institution ogsaa for Landet, saa kunde vi ikke godt forandre Ordet for Landets Bedkommende, uden ogsaa at forandre det for Kjøbenhavns og Kjøbstædernes Bedkommende, men da Forandringen i og for sig er meget ubetydelig, saa forekommer det os, at det vilde fremtræde med altfor megen Ostentation, naar man saaledes vilde lave en heel ny Paragraph, for at faae Ordet Forligelsescommissioen forandret til Fredsraad eller noget lignende.

Justitsministeren: Det er kun ganske faa Bemærkninger, jeg skal tillade mig at fremføre, og først skal jeg da yttre mig over, hvad den ærede Ordfører har udtalt i Anledning af mine Øtringer i Gaarsmødet om det mindre Ønskelige i, at Dommere eller Sagsførere havde Sæde i Forligelsescommissioenerne. Det blev fremhævet af den ærede Ordfører, at det forekom ham saameget mindre betænkeligt, at lade Dommerne have Sæde i disse Commissioener, som det flere Steder var Tilfældet, at Dommerne ex officio skulde mægle Forlig i Sagerne. Dette forholdes sig ganske rigtigt, og jeg har naturligviis ikke overseet dette, men jeg kan dog ikke erkjende, at man deraf kan udlede Noget til Fordeel for den ærede Ordførers Anstuelse. Der paatrænger sig strax

det Spørgsmaal: Hvis Lovgivningen har anseet det for heldigt, at Dommere bleve brugte til at mægle Forlig i visse Arter af Sager, som de senere skulde paakjende, hvorfor har den da ikke indført den samme Regel med Hensyn til alle Sager? Det maa altsaa være aabenbart, at der er særlige Grunde tilstede, hvorfor Lovningen i specielle Sager har indført denne specielle Bestemmelse. Naar man gennemgaaer disse Sager, vil man ogsaa finde, at det snart er det ene, snart det andet Moment, hvisølge Lovgivningen har fundet sig foranlediget til at opgive den Grundsætning, som ellers er almindelig, nemlig at alle Sager, førend de bringes for Retten, skulle undergives Forligsmægling af Andre end Dommere. Det er disse Sagers særegne Bessaffenhed, som gjør, at Undtagelse finder Sted fra den almindelige Regel; det er ogsaa udtalt i selve Forligsordeningen af 1795, at der kan være Sager, hvis Bessaffenhed ikke tilsteder det Ophold, som vilde fremkomme, hvis de indbragtes for Forligelsescommissioenen, og det finder udtrykkelig Anvendelse paa Gjøsterets og Sørets Sager. Andre Sager ere af en saadan særlig Bessaffenhed, at man maatte ansee det for det Rigtigste, at Forligsmæglingen henlægdes til den Domstol, der paakjendte Sagen, f. Ex. Politirets Sager; ved andre Sager kan det være Tilfældet, at den omtvistede Gjenstands mindre Betydning kunde gjøre en Undtagelse fra den almindelige Regel tilraadelig, f. Ex. de Sager, der behandles af Gjøldscommissioenen heri Kjøbenhavn, og for Kjøbenhavns Bedkommende har det været saameget mindre betænkeligt for Lovgivningen at fravige det almindelige Princip, som Dommen i mangfoldige af disse Sager ikke bliver affagt af den mæglende Dommer alene, men i Forbindelse med andre Ussesførere; dette Hensyn har ogsaa gjort sig gjældende ved Fasttættelsen af den Regel, at Gjøldscommissioens Sager i Provindserne maae bringes for Forligelsescommissioenen, uagtet de heri Kjøbenhavn ere undtagne fra den almindelige Forligsprøve. Jeg kan saaledes ikke skjønne, at den ærede Ordførers Øtringer kunne svække Rigtigheden af min Bemærkning om det mindre Ønskelige i, at Dommere sit